

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXIV. De Eutropio lectore, & de Beata Olympiade, & Tigrio
Presbytero, quanta passi sint Ioannis Episcopi causa. Item de Patriarchis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ad aliud crimen se convertit. Ac veluti consulendi gratiâ, tam Olympiadi, quam reliquis mulieribus amentiam exprobravit, quæ communionem Episcopi sui averfarentur: cum resipiscere ipsis liceret, seque ipsas molestiis omnibus liberare. Sed ceteræ quidem Præfecto ista præcipienti cesserunt. Olympias vero; minime æquum est, inquit, ut quæ in multitudine per calumniam capta, in iudicio vero nullius criminis convicta sum; ad defensionem trahar querelarum quæ in iudicium non venerint. Permite igitur mihi, ut adversus priorem accusationem patronos adhibeam. Nam si contra jus ac leges coacta fuero communicare illis quibus non oportet, non faciam id quod piis nefas est facere. Præfectus ergo cum ei persuadere non posset ut cum Arfacio communicaret, tum quidem eam dimisit, quo advocatos suos instrueret. Altero autem die cum eam exhiberi iussisset, magno auri pondere multavit. Sic enim illam à sententia sua sese abducurum putabat. Verum illa pecunias contemnens, nullatenus cessit: & relicta Constantinopoli, in urbe Cyzico domicilium fixit. Tunc etiam Tigrius Presbyter vestimentis exutus, & tergo flagris cæsus, vincitisque pedibus ac manibus in eculeo extensus, membris dissolutus est. Erat hic Barbarus natione, eunuchus quidem, sed non ab origine. Qui cum in domo cujusdam potentis servus fuisset, domino suo probatus, libertatem meruerat. Postea vero ad Presbyterii gradum promotus, processu temporis, moribus commodissimis præditus apparuit, & placidus, atque erga pauperes ac peregrinos, si quisquam alius, benignissimus. Et hæc quidem gesta sunt Constantinopoli. Per idem tempus, cum Siricius annis quindecim, & post eum Anastasius tribus annis Episcopatum Romanæ urbis administrasset, Innocentius in eorum locum successit. Antiochiæ vero mortuus est Flavianus, qui Joannis depositioni haudquaquam consenterat. Cujus loco Porphyrius Antiochenus Ecclesiæ sacerdotium suscepit. Qui cum condemnationi Joannis subscripisset, multi in Syria ab Ecclesiâ illius communionem sese abruperunt: & seorsum collectas celebrantes, multas æumnas ac molestias perpessi sunt. Etenim in

ἕτερον μέλει ἐγκλημα' καὶ ὡς ὀνομαζομένη
ἀνοίαν αὐτῆ καὶ ταῖς ἄλλαις γυναῖξιν ἐπέμ-
φθη, ὅτι τὴν εἰς τὸν ἐπίσκοπον κοινῶν κί-
νησεν ἔξω μετὰ μεληθῆναι καὶ περὶ γὰρ ἴσως
ἀπηνάχθαι ἀλλ' αἰ μὴν, ἡ δὲ δὲ εἰς τὸ
τῷ ὑπάρχῳ πρὸς ἀξίαν εἶξαι ἢ ὁ δὲ οὐ-
πιάς, ἔδικαιον, ἔφη, τὴν ἐν τῷ πλῆθει ὑπὸ
συκοφαντίας ἀλέσσαν, ἐν δὲ ταῖς δικασ-
θείοις ἐπὶ ἔδην τῶν κατηγορουμένων διε-
λεγχθεῖσαν, εἰς ἀπολογίαὺν ἐλκεῖσθαι μέμ-
ψων ἀνευθύον' ἐπίτρεπον ἔν μοι, πρὸς
B τὴν πρὸ ἑραὺν γραφῶν συνηγορίας πρὸς τῶν
σαδῶν εἰ γὰρ πρὸς ἀνόμως βιασθῆναι οἷς μὴ
δεῖ κοινῶν, ἔ ποιήσω ἂ μὴ θύμις τοῖς
δύσε ἐξῶν ὁ δὲ, ὡς ἔσθ' ἐπεισεν αὐτῶν δὲ
σακίῳ κοινῶν, ὅτε μὴν ἠθέλει ὡς συνη-
ρες διδάξασαν' ἐν ἑτέρῳ δὲ πρὸς ἀγαθῶν,
πολλῆς χερσὶς κατέδικασεν' ὡς γὰρ ἔστι
αὐτῶν μετὰ τῆσιν τῆς γνώμης ἀλλ' ἢ μὴ
τῶν χερμάτων ὑπερδύσα, ἔ καθύπερθε
καὶ κατὰ λιπύσα τὴν κωνσταντινούπολιν, ἐν
C κίλικῳ διετέλει' ἐν δὲ τῷ ὅτε καὶ ἐπὶ καὶ
τίγρι' πρὸς ἐπιτεροῦ τῆς ἐδὲ τῆσιν γυναι-
θείς, καὶ κτ' ὡς μασιγῶν, πόδας καὶ
χεῖρας δεδεμμένῳ διαλάθει, διελυθῆναι
ἀεθρα' ἐγὼ δὲ ὅσα βάρβαρ' ὁ γὰρ
ὅσα ἐν γρηθῆς δύνανθ' ἐν οἰκίᾳ δὲ πρὸ
τῶν ἐν δυνάμει τὰ πρῶτα δευδύσας, καὶ
ἐπαινεθείς πρὸς τὰ κεληθῆναι, μετὰ τὴν ἐπι-
θερίας εἰς πρὸς ἐπιτεροῦ δὲ ἀξίαν προελ-
θῶν, τῷ χρένῳ διεφάνη τὸ ἦθ' ἐπιτεροῦ
σαθ', καὶ πρὸς τῶν, καὶ πρὸς τῶν δειομέ-
νες καὶ ξένες, εἰ πέρ τις ἀλλ' ὅ, δεξιότα-
D τ' ἐτὰ μὴν ἐν κωνσταντινῶν, τοιαύ-
τῳ ἐν τῶν δὲ σελκίς τὴν ῥωμαίων ἐπι-
σκοπὴν δέκα καὶ πέντε διανύσασθ' ἐπὶ ἀνα-
στασίῳ δὲ τεία, μὴ τῶν ἰνοκέλι' ἰαπῶν
ἐπλήρης τὴν διαδοχὴν ἐτελδύσασθ' ἐπὶ Φλα-
βιανός, μὴ συνδ' ἔμνη τῆ ἰωάννη καὶ τῶν
σθ' διαδέχθαι δὲ τὴν ἀντιστοίχον ἐκκλησια-
σθ' πρὸς οὐρεῖ' ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὴ κεχρημένῳ
ἐπεψηφισαθ', πολλοὶ τῶν ἐν συνεῖα τῆς ἐ-
σθ' ἀδὲ ἐκκλησίας ἐχωρίσθ' καὶ ἐπὶ τῶν
τῶν τε τῶν συνόδων ποιέμενοι, πρὸς ἀγαθῶν
καὶ πλείων δυνῶν ἐπιτραθῆσαν χερσὶ γὰρ

της προς δεσπόσιον κοινωνίας, κ' προσφύειον τ' α-
τον κ' θεόφιλον τόν αλεξανδρείας επίσκοπον,
απαδ' ητων εν τοις βασιλείοις δυνασιών, νόμος
επέστη τες ορθως δοξάζουσας ενίοις των εκ-
κλησιών μη συνείναι τες η μη κοινωνείας
ούτοις, ελαίνεσθ.

A gratiam communionis Arcacii & hujus
quem diximus Porphyrii, & Theophili
Alexandriae Episcopi, studio eorum qui
in palatio plurimum poterant, lata lex
est, ne Orthodoxi extra Ecclesias con-
venirent, utque ii qui cum supradictis
non communicarent, expellerentur.

Κεφ. κέ.

ὅτι τῆς ἐκκλησίας κακῶς ἔχουσι, καὶ τὰ κοσμικὰ κακῶς δι-
κύντο. πράγματα, καὶ τὰ κατὰ σελίχωνα τὸν ἰτα-
λίαν στρατηγόν.

CAPUT XXV.

Quomodo Ecclesia turbata Respublica
quoque male affecta fuit. Et de Stilico
comite Honorii comite.

B

Περί τ' ἴστων τὸν χρόνον, ὡς ἐπίπαν συνε-
νεχθέν ἄρην ἐστὶν ἐν ταῖς τῶν ἱερέων δι-
χονοίαις, καὶ τὰ κοινὰ θορύβων κ' ταραχῆς ἐπει-
ραθῆν κ' ἐνοι μὴν τὸν ἴσον περιωθέντες, τες
θεάκας ἐδήκ' οἱ ἴσιν ἰστωεῖα λησαι εἰς πλη-
θ' ἀθροισθέντες, μέχρι καρῶν κ' Φοινίκων,
τας ἐν μέσῳ πόλεως καὶ κόμας ἐκακώργεν
σελίχων ἡ ὀνομαίε σραήηγός, ἀνῆε εἶπε τις
πώποτε ἐν πολλῇ δυνάμει γεγνημένῳ,
ρωμαίων τε κ' βαρβάρων τες νέες περὶ τομέ-
νας ἔχων, εἰς ἐχθρὰν καλασας τοῖς ἀρκαδίας
ἀρχεσιν, ἐβέβηλεν ὁ πρὸς ἰωάννα συγκροσασα
βασιλῆα, ἡ σραήηγὸς ῥωμαίων ἀξίωμα πε-
εὶ ὀνομαίε προξενίας ἀλαίχῳ τῷ ἡγεμέ-
νω τῶν γότθων, ἰλλυριοῖς ἐπανεστῆσεν ὑπαρ-
χόν τε αὐτῶν καλασάντα ἰόσιον προπέμψας,
συνεθέτο συνδραμεῖσθ μὴ τῶν ῥωμαίων σρα-
πῶτων, ὡς ἐδήθεν κ' τες τῆδε ὑπὸ κῆρος ὑπὸ τὴν
ὀνομαίε ἡέμονίαν ποιῆσαι ἀδαλαβῶν ἡ ἀλά-
ριχος τες ὑπ' αὐτῶν ἐκ τ' πρὸς τῆδε αλμαλία κ'
παννονία βαρβάρων γῆς ἐδήγεν, ἡ κεν εἰς τας
ἡπείρους κ' συχρὸν ἐνλαῦθα προσμένιας χρό-
νον, ἐπανῆλθεν εἰς ἰταλίαν μέλλων γ' ἐκδη-
μῶν ὡς ὠμολόγησε σελίχων, ὀνομαίε γεγά-
μασιν ἐπεχέθη κ' τὰ μὴν ἐν τέτοις ἰω.

Eodem tempore, sicut in sacerdo-
tum dissensionibus fere evenisse re-
peries, Respublica quoque turbis ac mo-
tibus agitata est. Etenim Hunni trajecto
Istro, Thraciam vastarunt. Latrones
quoque Isauri, coacta ingenti multitu-
dine, urbes omnes quae inter Cariam &
Phoenicem interjacent, unam cum vicis
populati sunt. Adhaec Stilico Magister
militum Honorii, vir omnium sui tem-
poris potentissimus, qui Romanorum &
Barbarorum juventutem sibi obsequen-
tem habebat, cum adversus Arcadii co-
mitem inimicitias suscepisset, utrumque
Imperium mutuo inter se committere
decrevit. Cumque Alarico Gothorum
Duci dignitatem Magistrum militum ab
Honorio impetravisset, eum adversus
Illytios direxit. Praemissoque Jovio qui
Praefectus Praetorii creatus fuerat, polli-
citus est, se cum Romanis militibus ad-
venturum, ut eam Provinciam Honorii
ditioni adjungeret. Igitur Alaricus af-
sumptis quibus praerat Gothicis, ex Bar-
barorum regione ubi degebat, quae est
juxta Dalmatiam ac Pannoniam, in Epi-
rum venit. Ubi cum diu moratus fuisset,
in Italiam reversus est. Etenim Stilico,
cum profecturus esset, sicut inter ipsos
convenerat, Honorii literis fuerat re-
tardatus. Et haec quidem ita se habe-
bant.

Κεφ. κς'.

Ἐπιστολῆς δύο ἰννοκέντιο πάπα ῥώμης, πρὸς τὸν χρυσοστόμῳ
ἰωάννῳ κ' πρὸς τὸν κληρὸν κωνσταντινουπόλεως
ὑπὲρ ἰωάννου.

CAPUT XXVI.

Epistole dua Innocentii Papa: altera ad Jo-
annem Chrysostrum, altera ad clerum
Constantinopolitanum pro Joanne.

Μαθὼν ἡ ἰννοκέντιος ὁ ῥωμαίων ἐπίσκο-
πος, τὰ κ' ἰωάννης πεπραγμένα,

Porro Innocentius Romanae urbis
Episcopus, cognitis iis quae adver-
sus Joannem gesta fuerant, vehementer